

Giver Glede

30 dagers Bibelvandring

Svein Høysæter



Svein Høysæter f. 1958, jobber til daglig som rådgiver i Normisjon. Han er prest, og har tidligere blant annet arbeidet som pastor i Norkirken Bergen i 11 år, og som ungdomspastor i Samnanger i 17 år. De siste 10 årene har han vært med på å utvikle Agenda1 i Norge og i Mali; Agenda1 er et lærefellesskap som hjelper menighetsledere til å lede mennesker og menigheter i misjon.

Svein Høysæter er gift med Liv, og sammen har de 5 barn og 8 barnebarn.

Illustrasjoner: Liv Berit Heimstad Tønnessen, livberit.no
Layout: Birte Iden
Trykk: Trykkservice
Forfatter: Svein Høysæter

© Copyright. Normisjon region Hordaland 2018

Veiledende pris: 199,-

ISBN 978-82-691318-0-2

Bibelsitat er fra Bibelselskapets oversettelse fra 2011.

INNHold

Invitasjon

- 1. Hvordan vandre alene med Gud? side 7
- 2. Hvordan vandre sammen og hjelpe hverandre? Side 9
- 3. Hvordan kan vi skape momentum? Side 11

Innledning

- Utfordringen Side 14
- Slå følge med barnet Side 16

- 1. Å lese Bibelen langsomt Side 20
- 2. Glede Side 22

Frihet i avhengighet

- 3. Alt hører Herren til Side 26
- 4. Vårt daglige brød Side 28
- 5. Frihet Side 30
- Tid for prat? Side 32
- Notatside Side 33

Tilbedelse

- 6. Fest blikket Side 36
- 7. De 1000 stemmene og den ene Side 38
- 8. Emma Side 40
- 9. Først Side 42
- 10. Tiende Side 44
- 11. Vær ikke bekymret Side 46
- 12. Tilbe høyt Side 48
- Tid for prat? Side 52
- Notatside Side 53

Kjærlighet

- 13. Kompromissløs kjærlighet 1 Side 56
- 14. Kompromissløs kjærlighet 2 Side 58
- 15. Nåde i potetbøtte Side 60
- 16. Raushet har sin pris Side 62
- 17. Raushet uten baktanker Side 64
- 18. Å møte behov Side 66
- 19. Gud som sponsor Side 68
- 20. For å oppnå noe bedre Side 70
- Tid for prat? Side 72
- Notatside Side 73

Tankesett

21. Tankebygninger 1	Side 76
22. Tankebygninger 2	Side 78
23. Guds raushet	Side 80
24. Nytelse	Side 82
25. Lære et nytt språk	Side 84
Tid for prat?	Side 86
Notatside	Side 87

Evighetsperspektiv

26. Skatter i himmelen	Side 90
27. Evighetsperspektiv	Side 92
28. Trofasthet staves risiko	Side 94
29. Betydningen av fellesskap	Side 96
30. Alt makter jeg i ham som gjør meg sterk	Side 98
Tid for prat?	Side 100
Notatside	Side 101
Takk til	Side 102

Invitasjon

Jeg håper at denne boken kan hjelpe deg til en **vandring...**

For det første håper jeg at det kan bli en vandring **alene sammen med Gud (1)**...en vandring der du, i møte med Bibeltekster og i bønn, kan snakke med Gud om viktige valg og retning i livet ditt.

For det andre håper jeg at denne boken kan bli en vandring **sammen med andre(2)**. ...en vandring i en mindre gruppe der du og de andre kan hjelpe hverandre å sette ord på livet slik det er, og finne mulighetene til å vokse og endre liv. Uten den gode samtalen, er det vanskelig å endre livet til det bedre... Og hvis du ikke har noen du deler liv med, så bruk gjerne dette som en anledning til å koble deg på noen medvandrere.

For det tredje håper jeg at fellesskap og menigheter vil gripe denne muligheten til å forløse giverglede. Hvis menigheten forkynner «Giverglede» på sine hovedsamlinger i tillegg til det som gjøres individuelt og i grupper, gir det resultat. Når alle gjør **det samme, sammen, samtidig** skapes et MOMENTUM**(3)**! Samme tema på 3 arenaer gir en styrke slik vi kan lese om i Forkynneren 4.12:«En **tretrinn** tråd ryker ikke så fort».

1.Hvordan vandre alene med Gud?

Å gå sammen med Gud, handler om å **lytte** til det han sier. Skal vi lytte til det Gud sier, må vi lytte til **Bibelen** som er Guds ord og sannhet inn i vårt liv.

Å gå sammen med Gud handler også om at han taler til oss ved sin **Hellige Ånd**. Derfor kan vi med frimodighet spørre Gud: Hva er det du sier til meg nå? Noen ganger kan det være knyttet til et Bibelord som vi har lest, andre ganger kan det være knyttet til noe vi har erfart, eller det kan være et «inntrykk», en tanke, en følelse, et bilde, et enkelt ord,... Guds Ånd formidler sitt anliggende på så mange måter. Min erfaring er at det hjelper å stille spørsmålet, og være konkret, og så åpne opp for Guds tiltale. Derfor vil du i hvert kapittel møte spørsmålet: «Hva sier Jesus til meg nå?»

Å gå sammen med Gud handler også om å **respondere**. Kunnskap og forståelse er viktig, men **anvendelse** er minst like viktig. Jakob formulerer det slik: «Den som ser inn i frihetens fullkomne lov og fortsetter med det, blir ikke en glemsom hører, men en gjerningenes gjører.» Jakobs brev 1.25 Fordi respons og anvendelse er viktig, vil du i hvert kapittel møte spørsmålet: «Hva gjør jeg med det?» Til å begynne med kan det være en uvant utfordring å svare på dette, men gjør det gjerne til en vane.

I tillegg vil du finne et **praktisk tips**. Noen ganger er det en enkel praksis som skal til for å sette i gang noe nytt i livet.

2.Hvordan kan vi vandre sammen og hjelpe hverandre?

Den åpne, ærlige og gode samtalen åpner for mange muligheter og gir rom for vekst. I Lukasevangeliet 24.13-35 leser vi om at Emmausvandrere fikk følge av Jesus på veien etter oppstandelsen, men de kjente ham ikke igjen. Men han pratet med dem og litt etter litt forsto de mer av korsets mysterium, de fikk tro, og de fikk en lengsel etter å være sammen med Jesus. De oppsummerer selv hendelsen slik: Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss? (vers32)

Når vi samles i en gruppe i Jesu navn, slår han følge med oss slik som han slo følge med Emmausvandrere. Den gode samtalen, som Jesus selv er en del av, vil være med på å sette hjerter i brann.

Gruppesamtalene handler om å hjelpe hverandre til å vekke et **ønske** om å dele med andre og gi hverandre **tro** til å handle, ja faktisk gjøre det. Vi er velsignet med hverandre, det må vi ikke glemme!

Noen av emnene i denne boken er kanskje uvante og vanskelige å snakke sammen om. Likevel tror jeg det er viktig å gjøre det. Vi skal ikke gå utenom det vanskelige, det gjorde ikke Jesus og Emmausvandrere heller. Det var nødvendig å snakke om korsets smerte for å komme fram til et fornyet liv, og få hjerter som ble satt i brann.

Hver gruppesamling kan dere bruke de samme spørsmålene og samme framgangsmåte. På den måten lærer dere å bruke et verktøy som ikke bare gjelder dette temaet, men som kan brukes om igjen og om igjen i gruppen.

Vi er forskjellige og noen snakker mer enn andre. Det er helt greit. Men det er viktig å la alle få mulighet til å bidra og respondere på disse spørsmålene som gjentas:

Hva er ?

1. Hva har skjedd siden sist?
2. Hvordan gikk det med det du bestemte deg for å gjøre?

Hva kan bli?

3. Hva la du spesielt merke til i det du har lest til i dag?
4. Hvorfor stanset du opp ved akkurat det?
5. Hva forteller dette deg om hvem Gud er og vil være for deg?
6. Hvordan kan du respondere på dette, hvordan utfordres du?

Hva blir?

7. Er der et steg som du vil ta til neste gang dere møtes?
8. Hvordan kan de andre hjelpe deg å gjennomføre det du har satt deg fore?
9. Be for hverandres nye steg og vekst.
10. Les bekjennelsen i kapittel 12 høyt sammen

3.Hvordan kan vi skape MOMENTUM?

«En **tretvinnet** tråd ryker ikke så fort» Forkynneren 4.12.

Hvis vi kobler menighetens forkynnelse og fokus sammen med den personlige vandringen og samtalen i grupper, er det nesten uunngåelig å skape et MOMENTUM. For mye, av det vi gjør i våre fellesskap, er tilfeldig og sporadisk. Men hvis vi har et fokus over tid, lenge nok, bygges **kultur**. Og kultur er et uttrykk for **en felles, varig endring**.

Hvis en menighet velger å ha en 30 dagers personlig vandring, 4-5 gruppesamlinger og 4 storsamlinger med forkynnelse knyttet til temaet, vil det sette folk i bevegelse. Selv om utfordrende varige endringer trenger opptil 120 dager for å feste seg i våre livsmønstre, er heller ikke 30 dager å forakte....

Forkynnelsen kan for eksempel knyttes opp til temaene i denne boken:

1. Avhengighet og frihet
2. Tilbedelse
3. Kjærlighet/raushet
4. Tankesett
5. Evighetsperspektiv

Innledning

Utfordringen

Har du noen gang møtt mennesker som er oppriktig rause, og som har sin glede i å være det og å gjøre det? Det har jeg. Det gjør inntrykk, og det vekker samtidig min nysgjerrighet på hva det er som er hemmeligheten til de glade og rause menneskene. Hva eller hvem er det som former deres liv?

Denne erfaringen står i en krevende kontrast til den økonomiske utfordringen som organisasjoner og fellesskap står overfor. Vi, som vil gi Jesus til nye generasjoner og folkeslag, opplever at vi begrenses av økonomi og stadig strammere budsjett. Hvorfor er det slik? Og hvordan kan vi løse problemet?

Det er sikkert mange måter å gjøre det på, men jeg tror at vi kan ikke ha fokus på pengene i seg selv. De glade og rause menneskene som jeg har møtt, har en dypt forankret hemmelighet...

De har **festet blikket et annet sted**, og vi må gjøre det samme. Det handler ikke om penger. Det handler om andre grunnleggende sider ved den kristne tro. Dette er en bok om gleden ved å gi, det er ikke en bok om økonomi.

Derfor inviterer jeg deg til en **Bibelvandring** i 30 dager for å nettopp feste blikket et annet sted.

I Bibelen finner vi ca 2350 referanser til penger, eiendom, og det å ha evighetsperspektiv på sin forvaltning¹. Kanskje er det omfattende Bibel-materialet i seg selv et hint om behovet for å gå et stykke vei sammen for å utforske dette mer, selv om vi på 30 dager bare skrapper overflaten av temaet.

For å si det på en annen måte: Denne boken gir noen antydninger om hvor det kan være lurt å grave etter skatter. Men: **gravingen må du gjøre selv!**

Hvis du graver i dette, kan du finne det nådige grunnvannet, som er fra Gud.

Da tror jeg at du finner

- ikke mer treldom, men mer frihet.
- ikke mer bekymring, men heller større trygghet.
- ikke flere tyngende forpliktelser, men boblende glede og takknemlighet.
- ikke mer feilfokusert hverdag, men et liv med mening og betydning

Hvis du graver i dette, da ber jeg om, at du også finner noe som er Guds hilsen til akkurat bare deg... Skatter som er skjult i mørket, men klare til å hentes frem som velsignelser i livet.



Slå følge med barnet....

Har du noen gang fått selvplukkede blomster fra et barn? Det er en stor begivenhet, i hvert fall for barnet. Vi ser et forventningsfullt blikk og mest av alt ser vi gleden over å gi videre. Gleden over å uttrykke at jeg er glad i deg, og her er blomster som forteller akkurat det.

Min 3 år gamle datter var med meg på et nasjonalt styremøte. Jeg hadde sagt til henne på forhånd at dette var et møte der far og de voksne skulle prate, og at hun derfor måtte leke med seg selv. Jeg utstyrte henne med sukkerfri! drops slik at kombinasjonen av styremøte og en 3 åring skulle forløpe greit...

Etter en stund begynte hun å gå stille rundt til hver av de 15 styremedlemmene. Møysommelig og stille gav hun hver av dem en drops. Stemningen på styremøtet endret seg. Hun satte en annen dagsorden midt i styremøtets dagsorden. En etter en oppdaget de 3-åringen som velsignet dem med det hun hadde.

I etterkant var det flere av oss som tenkte det samme: Delerunden hennes rundt styrebordet handlet egentlig ikke om dropsen. Den handlet om hennes **giverglede**. Og i denne gleden var det et oppriktig **ønske** om å dele. Og der var også en ubekymret **tro** på at der var nok drops til alle.

Det ble viktig påminnelse for oss om at et barn lettere finner veien inn i Guds rike enn vi voksne gjør. Kan vi våge å la barnet gå foran oss når vi skal se nærmere på hva Bibelen sier om å det å gi og gleden ved å gjøre det?

I en park i London står det et skilt ved inngangen: «Voksne har kun adgang i følge med barn.» Kanskje er det slik med disse 30 dagene også? - at vi må slå følge med barnet fordi de kan vise vei for oss alle med sin lengsel etter å dele og sin tro på at der er nok.

Barn tar små steg, det inviterer jeg deg også til å gjøre.
Ett steg om gang. En dag om gangen.

Men viktige steg i riktig retning...

Klar for første steg? - som handler om å senke tempoet.....

Svein Høysæter

Samnanger 25.mai 2018

Å lese Bibelen langsomt



DAG 1: Å lese Bibelen langsomt

HVER DEN SOM HØRER DISSE MINE ORD OG GJØR ETTER DEM...

Matteusevangeliet 7.24-27



En menighetsplanter i India fortalte en gang om hvordan han gjorde disipler, og hvordan han plantet menigheter. Hver uke kom menighetens medlemmer for å høre Guds ord. Han gav dem et Bibelord, og stilte ett viktig spørsmål i tillegg til det han kalte de vanlige 3 spørsmålene.

Og vi som hørte ham, måtte spørre:

- «Hvilke 3 vanlige spørsmål tenker du på?»

Han sa:

- «Dette er de 3 vanlige spørsmålene»:

1.Hva står det her?

2.Hva betyr det?

3.Hva betyr det for meg?

Men hemmeligheten hans var det fjerde tilleggsspørsmålet:

4. Hvem gir du det til? eller Hvem deler du det med?

Hver søndag spurte han dem om hvem de hadde gitt det videre til, eller praktisert det overfor. Hvis de måtte svare benektende på det, fikk de ikke noe nytt ord før de hadde gitt det videre på en eller annen måte. På denne måten leser man kanskje ikke Bibelen så fort, men kanskje man leser den på en riktigere måte.

Hva var det Jesus sa etter at han hadde holdt Bergprekenen? Jesus at den som hører hans ord og gjør det de sier, ligner en klok mann som bygde huset sitt på fjell.² Hvis vårt forhold til Bibelen, er at den kun er til **informasjon** eller **inspirasjon**, kan vi lese mye. Og det er ikke egentlig noe galt i det, tvert imot må vi løfte betydningen av Bibellesning i vår tid. Men hvis Jesu ord også skal bli **inkarnasjon**, hvis ordene skal bli kjøtt og blod, hvis de skal konkretiseres og praktiseres, da tar det lengre tid å lese.

Dette er kjernen i det vi kjenner som misjonsbefalingen.³ At vi skal **lære å holde** det Jesus har befalt oss. Praktisere. Tenk om disse 30 dagene med tema om giverpraksis kunne handle om dette? Hva om du ikke leser videre før Bibelens ord på en eller annen måte er praktisert eller forsøkt praktisert i ditt liv?

Velkommen til langsom Bibellesing!



DAG 2: Glede

GUD ELSKER EN GLAD GIVER

2.Korinterbrev 9.7




For en tid tilbake så jeg en Youtube-video fra en kollekt i menighet.⁴ Der danser Bro Franklin sin vei fram til kollektskålen... Hvis vi ser bort fra eventuelle HMS-krav, så er hans dristige tilnærming i dans og sprell frigjørende å se. Kombinasjonen av kollekt og glede er fascinerende, og den utfordrer til ettertanke.

Jeg har ofte tenkt at det Gud var mest interessert i, var min gave. Så når der står at Gud elsker en glad giver, så leste eller hørte jeg at jeg måtte ta meg sammen og være gladere når jeg gav. Og det tragiske i denne tanken var at hvis jeg ikke klarte å være glad nok, så var jeg ikke elsket. Jeg tror at en slik måte å tenke på, er en misforståelse, ja faktisk en aldri så liten katastrofe. I de senere år, har jeg lurt på om ikke Gud er mer interessert i meg, og min glede, enn i min gave. Hva om hensikten med dette skriftstedet er å uttrykke Guds begeistring for vår glede? Hva om Gud er oppriktig opptatt av at vi skal få erfare gleden ved å gi. Gud er en glad giver. Ordene i Sefanja 3.16-18 forteller oss om en Gud som jubler over oss. Dette er en del av Guds bildet, og ser vi det ikke slik, må vi la Guds ord korrigere oss.

Noen mennesker sliter med et bilde av en gjerrig og alvorlig Gud. Men vi må huske på at glede, latter og begeistring er ikke et uhell i skapelsen av mennesket, eller at det kom med syndefallet. Det er faktisk slik Gud er, og det er det han har skapt oss til å være.

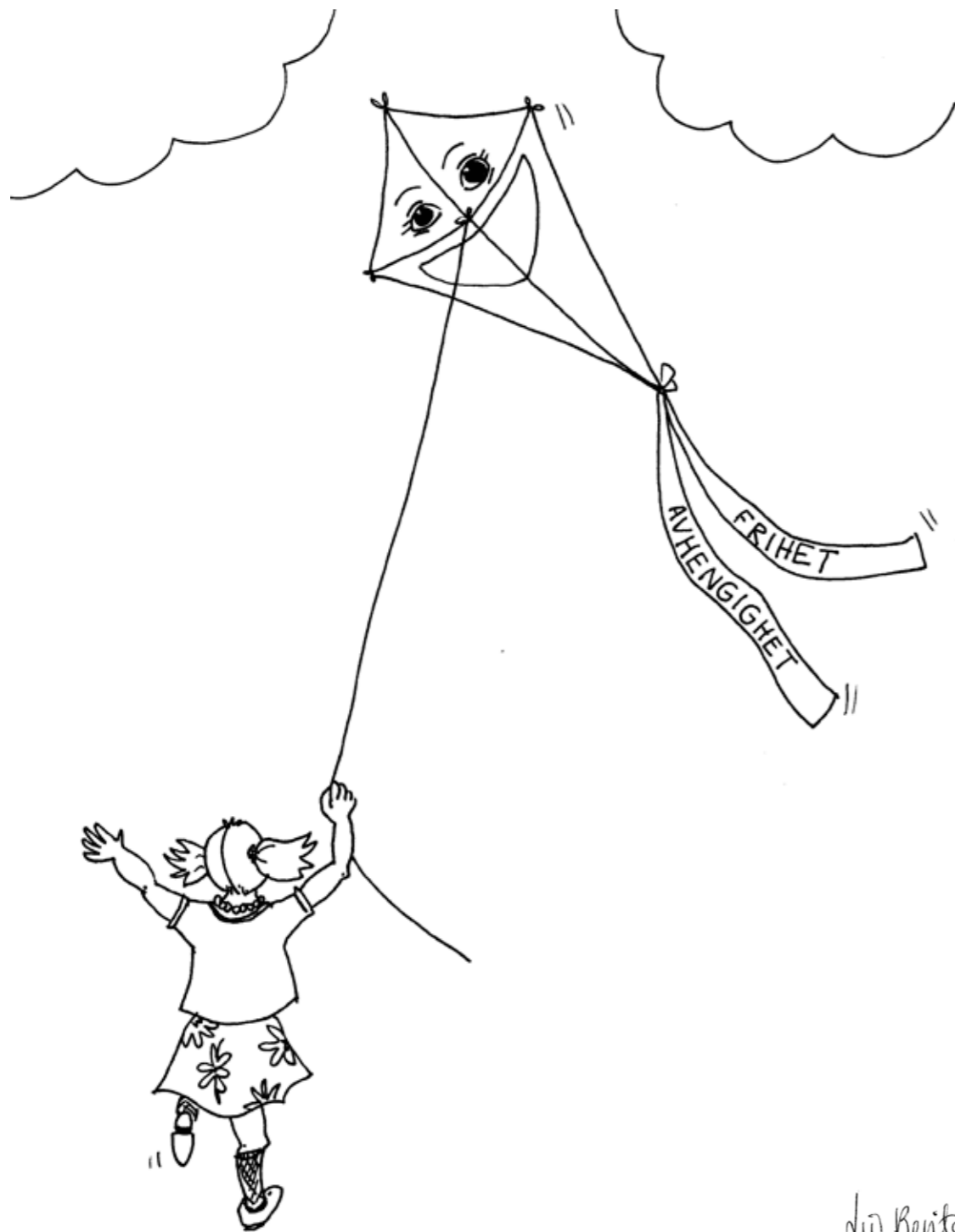
Det er frigjørende å søke Gud. Og det er forfriskende å utforske og oppdage Guds glede over å gi; - helt fra skapelsens morgen, der alt var «såre godt», og fram til i dag, der han gir og gir og har sin glede i det. Giverglede er smittsomt. La oss være sammen med Gud slik at vi smittes - og kan glede oss sammen med Ham.



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Se video med Bro Franklin. Ikke gi deg før du lar deg smitte av gleden over å gi.
<https://www.youtube.com/watch?v=8pUANrVWUkk>



Det handler ikke om penger,
men det handler om
friheten i avhengigheten av Gud.

Vi liker kanskje ikke ordet «avhengig»,
for vi vil helst være uavhengige.

Men dersom vi graver litt dypere,
er vi avhengige av andre fordi vi hører sammen.

Og lytter vi til det Gud sier i Bibelen,
er vi alltid avhengige av Ham.

Det er ikke mulig å finne gleden ved å gi
uten friheten
i avhengigheten av Gud.

Hvorfor?

Fordi gleden ved å gi
er frukten av frihet.

DAG 3: Alt hører Herren til

HVA ANNET HAR DU ENN DET DU HAR FÅTT?

1.Korinterbrev 4.7



Helt siden jeg var ungdom, har jeg gått til gudstjeneste. Søndag etter søndag har jeg sunget, bedt og hørt Ordet forkynt. I de senere år har det også gått opp for meg at et spesielt ledd i gudstjenesten har formet min tro og mitt liv mer enn jeg kanskje har vært klar over. Uke etter uke har de samme ordene vært menighetens bekjennelse etter takkofferet:


*Evige Gud, din er jorden og det som fyller den.
Alt vi eier tilhører deg. Av ditt eget gir vi deg tilbake.
Ta imot oss og våre gaver i Jesu navn. Amen.*

«Alt vi eier tilhører deg!» Det er ord som er gjentatt og skrevet inn i min tanke og mitt hjerte. Disse ordene har, gjennom mange år, formet handlinger, ja, formet mitt liv. Det jeg eier, er ikke mitt, det tilhører Gud! Og når jeg deler, gir jeg tilbake til ham.

Dette står i sterkt kontrast til stemmene som lyder i vår tid: At vi selv er «gud» i vårt eget liv. At vi selv ikke skal stå ansvar for noe som helst, at vi ikke er forvaltere, men forbrukere.

I Salme 24.1 står det slik: «Jorden og det som fyller den, hører Herren til, verden og de som bor der, er hans». Dette verset understreker sannheten i det liturgiske leddet i gudstjenesten: Alt hører Herren til. Og alt du og jeg har i våre hender, har vi fått. Vi er mottakere. Å være menneske er å omfavne det Gud gir oss.

Anne Birgitta Langmoen Kvelland sa en gang at det finnes ikke varme jakker. Og hun fortsatte med å si at en jakke kun er varm hvis den favner varmen fra en kropp, men hvis vi derimot hiver den ut i snøen i minus 20, blir den etterhvert iskald. Vi mennesker er som jakker. Livet og varmen er gitt oss. Vi er avhengige av Gud. Alt vi har, har vi fått. Og vårt liv handler om å være en «jakke» som favner Guds varme og evner å gi den videre.



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Skriv en konkret liste over det du har fått, og takk Gud for det!

DAG 4: Vårt daglige brød

GI OSS IDAG VÅRT DAGLIGE BRØD

Matteusevangeliet 6.11



Fader Vår innledes med at **dere har en Far som vet hva dere trenger før dere ber ham om det.**⁵ Men selv om vår Far vet hva vi trenger, skal vi likevel be ham om det. Jesus sier ikke at vi ikke skal be. Han forteller bare hvem Far er, og at vi kan stole på ham i alle ting.

Vi hadde en fast tradisjon når vi reiste på med på konfirmantene på leir. Om natten hadde vi ulike aktiviteter, (vi tenkte det var bedre at vi styrte natten enn at konfirmantene gjorde det). En av øvelsene var å rappellere ned en fjellskrent i mørket. Vi brukte et vanlig tau med et vanlig dobbelt pålestikk, slik speiderne gjorde i gamle dager. Jeg, som var tyngst!, pleide først å vise hvordan de skulle gjøre det.

- «Tror dere at tauet holder?», spurte jeg noen av tøffeste konfirmantene.

- «Ja», svarte de, men noen av dem våget likevel ikke å fire seg ned.

Men noen av de forsiktige konfirmantene, som vi kanskje ikke regnet så mye med, stolte på at tauet holdt, og firte seg ned.

Det forteller meg noe om at å tro ikke er å mene, men å respondere.

Man kan være enig at tauet holder, men man tror det egentlig ikke før man faktisk prøver.

Slik er det også med Guds løfter. Gud har lovet at han vil sørge for oss. Og Han har bedt oss om å stole på Ham dag for dag. Selv om vi lever i et overflodssamfunn i Norge, med fulle frysebokser av mat, tror jeg vi trenger å ta inn bønner som klamrer seg til Guds godhet og Guds trofasthet:

Gi oss i dag vårt daglige brød.

Dagen i dag understrekes: **I dag vårt daglige**, det er som om Jesus ber oss stole på vår himmelske Far, en dag om gangen. Han ber oss sjekke om tauet holder. Dette er noe annet enn interessant teori, det er ikke noe vi først og fremst skal mene noe om. Nei, det er noe vi må sjekke ut. Guds løfter om omsorg i hverdagen må erfares.



DAG 5: Frihet

JEG HAR LÆRT Å KLARE MEG MED DET JEG HAR

Filipperbrevet 4.11




Paulus sitter i fengsel og skriver brevet til menigheten i Filippi. Det er uten tvil det brevet i Bibelen som er mest preget av glede og oppfordringer til glede. Filipperbrevet er et sterkt vitnesbyrd om at det er ikke omstendighetene som definerer oss. Å sitte i fengsel under kummerlige forhold kan ikke ta fra Paulus verken frihet eller glede. Det er ikke fengselet som forteller eller definerer hvem han er, det er Gud.

Han skriver at han har lært «å klare seg» med det han har. I engelsk oversettelse⁵ er ordet «content whatever circumstances» brukt. Det setter oss på sporet av noe. Paulus er fornøyd(content) uavhengig av omstendighetene. Hvis vi ser på det greske ordet for «fornøyd» i grunnteksten, **autárkes**, så kan det oversettes med «dyp tilfredsstillelse». Så kanskje vi skulle oversette det med at Paulus eier en **dyp tilfredsstillelse uavhengig av omstendigheter**.

Han er fri selv om han sitter i fengsel.

Vi ønsker oss alle frihet. Men ser vi at tingene kan eie oss, i stedet for at vi eier dem? I så fall er vi ikke fri, men fanget.

Min svigermor pleide å si til meg at jeg skulle gi så mye i kollekt at jeg kjente det, helt til jeg ikke kjente det lenger. Hun hadde et poeng. Inntil frakoblingen av eiendelene er et faktum, og friheten er vunnet, vil jeg oppleve det som smertefullt. Etter hvert vinner jeg friheten - friheten som Paulus hadde. Det var en frihet som var vunnet i Jesu kraft (Filipperbrevet 4.13). Når vi innser vår avhengighet av en kjærlig og trofast Gud, blir vi fri. **Avhengig og fri.**



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Sjekk avhengigheten til eiendeler opp mot avhengigheten til Gud.
Hva finner du ut?



Det handler ikke om penger,
det handler om **tilbedelse**

Tilbedelse er noe langt mer enn lovsang.

Tilbedelse handler om:

Hvem stoler vi på?

Hvem hengir vi oss til?

Hvem er først og øverst i vårt liv?

Hvem elsker vi høyest?

Hvem lytter vi til?

Hvem ærer vi?

Det er ikke mulig å finne gleden ved å gi
uten å leve i tilbedelse av den sanne Gud.

Hvorfor?

Fordi
gleden ved å gi
er frukten
av tilbedelse.

DAG 6: Fest blikket!

HERREN ER MIN HYRDE, JEG MANGLER IKKE NOE

Salme 23.1



I 1998 herjet orkanen «Mitch» i Karibia og Mellom-Amerika. Minst 11000 mennesker ble drept og 125000 hus ble ødelagt. Orkanen «Mitch» regnes som en av de mest ødeleggende noen gang i dette området.

Et TV-team rapporterte fra ødeleggelsene. Vinden hadde jevnet noen enkle boliger og skur med jorden. Midt i disse ødeleggelsene møtte de en kvinne som holdt barnet sitt på armen, hun hadde mistet alt. Reporteren, som har vanskelig for å finne det rette å spørre om i en slik situasjon, plumper ut med følgende: «Trenger du noe?» Svaret på spørsmålet er tilsynelatende innlysende. Hun har mistet alt, så hun trenger alt. Men kvinnen peker overraskende på den eneste stolpen som står igjen etter at skuret hennes er slettet med jorden. På stolpen henger fortsatt hustavlen hennes som er Salme 23 rammet inn, og som innledes med ordene: «Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting!»

Selvsagt mangler hun alt. Men hun fester ikke blikket på det hun ikke har, hun fester blikket på det hun alltid har festet blikket på, nemlig Herren Jesus, som er hennes gode hyrde, og som vil ta vare på henne også nå. Listen over det hun mangler, er ufattelig lang, men det ene hun har, det fester hun blikket på, nemlig Hyrden, Jesus Kristus. Og i Ham har hun alt.

C.S. Lewis beskriver dette slik: «Han som har Gud og alle ting, har ikke mer enn han som har Gud og ham alene.»

Herren er min hyrde, jeg mangler ikke noe! Det er ikke en bekjennelse som gir svar på alle spørsmål. Mange spørsmål forblir ubesvart like til vi møter Jesus ansikt til ansikt. Det er ikke en bekjennelse som gir forklaring på denne ufattelige tragedien, eller andre vanskeligheter vi møter. Men det er en bekjennelse der vi fester blikket på det vi har. Og hva er det vi har? Vi har en «stolpe» som blir stående, vi har en hyrde som passer på oss. Vi har en Gud som til og med vandrer med oss gjennom dødsryggenes dal. Hvor har du festet blikket ditt?



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Les salme 23

DAG 7: De 1000 stemmene, og den ene!

HERREN ER MIN HYRDE, JEG MANGLER IKKE NOE

Salme 23.1



«Coca Cola, the real thing!» slik lød en reklame for mange år siden. Så religiøs var denne reklamen i sitt uttrykk at flere fikk et behov i etterkant for å lage en alternativ reklame som het: «Jesus, the real thing!» Og vi kan spørre: Handler reklamen bare om brus, eller tar den sikte på å forme oss på dypet av vårt liv? Hva er det som er «The real thing!» ?

Alan Hirsch, kjent teolog og forsker, har sagt at konsumentkulturen vi lever i, er en religion.⁶ Grunnen til det er at vi gjennom sofistikert reklame tilbys mer enn selve produktet, vi tilbys også mening med livet, hensikt, identitet og tilhørighet. Og alt dette leter mennesker etter. Mennesker leter etter **tilhørighet** fordi vi er skapt til å høre til. Vi søker å finne vår **identitet**, hvem vi egentlig er, og vi leter etter **mening**.

Det er fristende å si at vi som våkne og oppegående mennesker gjennomskuer reklamen. Kanskje gjør vi det, eller kanskje gjør vi det ikke? Alan Hirsch, som vi nevnte i sted, hevder at konsumentkulturen i sitt vesen er disippelgjørende. Hvis ikke vi som kristne **disippelgjør**, så vil noen andre garantert gjøre det! Disippelgjøring handler om forming av menneskers liv.

Det kan være lurt å spørre seg selv: Hva er det som driver meg? Hva er det som former mine tanker, holdninger og handlinger? Hvorfor gjør jeg det jeg gjør?

1000 stemmer forteller oss hvem vi er, eller hvem vi burde være. De roper til oss om hvorfor vi bør kjøpe et produkt. De advarer oss og sier at vi ikke hører til, hvis vi ikke har. (les: tilhørighet) De lokker oss og sier at vi finner mening hvis vi anskaffer oss deres produkt. Hva om vi kunne møte de 1000 stemmene med den ene stemmen:

Herren er min hyrde, jeg mangler ingenting

Hva om vi kunne forankre vårt liv i Gud, og finne identitet, tilhørighet, og mening i Ham?

Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Neste gang du ser en reklame, spør deg selv hva den egentlig handler om.

DAG 8: Emma

GI HERREN ÆRE MED DET DU EIER, MED FØRSTEGRØDEN AV HELE DIN AVLING

Ordspråkene 3.9



I fjor møtte jeg Emma. Hun er mor og bestemor og lever i slummen i Lusaka i Zambia. Jeg hørte følgende historie bli fortalt om henne: Emma levde av å kjøpe fisk på ett sted i byen, for deretter å selge den igjen på et annet sted med en liten fortjeneste, nok til å overleve. Men hun hadde ikke råd til å spise fisk selv. Det var for dyrt. På spørsmål om hennes givertjeneste til menigheten, om hun gav tiende, svarte hun: Selvsagt! Hun skjønte ikke at det i det hele tatt kunne være et spørsmål!

Emma er en representant for det Afrikanske, Asiatiske og Sør-Amerikanske kontinent der tiende er en vanlig menighetspraksis. USA derimot har i undersøkelser et gjennomsnitt på 2,5% i givertjeneste til menigheten.⁷ Og vi kan anta at det neppe står bedre til i Europa. Selv om der selvsagt er variasjoner, er tendensen tydelig: De «rike» gir ikke tiende, men de «fattige» gjør det.

Emma tilber Gud. Hun tilber ikke bare når hun går til gudstjeneste, eller når hun ber i sitt lønnkammer, hun tilber også når hun gir. Det handler ikke om pengene eller om «dropsen»⁸ for den saks skyld. Det handler om et ønske om å gi, og om en tro som handler. Det handler om hennes hjerte, og hennes tilbedelse til Jesus.

Gi Herren ære med det du eier, står det i Ordspråkene 3.9. Det betyr at hele vårt liv, inkludert det vi eier, skal gi Gud ære. Vi synger om dette i en våre sanger: Jeg vil gjøre mitt liv til en lovsang til deg...

Emma tilber med det hun eier, og kallet over vårt liv er det samme! Skal vi slå følge med Emma og la hele vårt liv, også det vi eier, ære Gud?

Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Hvis du kjenner at det er rett, men vanskelig å gi, la det være en del av din tilbedelse.

DAG 9: Først

GI HERREN ÆRE MED DET DU EIER, MED FØRSTEGRØDEN AV HELE DIN AVLING

Ordspråkene 3.9



Hva er førstegrøde?

For israelittene var førstegrøde det første de kunne høste inn av avlingen sin. Og det er krevende å gi bort det første du får. De gav en tiendedel, og de gav den først. Egentlig gav de 2 tiendedeler i tillegg til en tiende hvert tredje år, altså 23%. Men det viktigste for oss er tanken om gi tilbake til Gud først, før alle andre ting.

I mange år tenkte jeg at tiende var et godt prinsipp, og jeg var positivt innstilt til det, men når måneden gikk mot slutten, var der aldri nok penger til en tiendedel som jeg kunne gi tilbake til Gud. Derfor skjedde det ikke. Men tiende er ikke den siste tiendedelen, det er den **første**. Derfor har vi alltid råd til tiende, det er alt det andre vi kanskje ikke har råd til....

Da barna var små, la jeg merke til hvor stolte de var da de kunne begynne å knappe skjorten eller kofta sin selv. Finmotorikken fungerte. Knapp etter knapp kom på plass helt til den siste knappen ikke hadde noe hull å festes i. Sakte, men sikkert gikk det opp for dem at de hadde begynt feil. Det følte rett underveis, men til slutt ble det klart at begynnelsen var feil.

Slik er det med tiende også. Tiende er som førstegrøde. Det er den første tiende-delen. Det er den første knappen. Hvorfor? Fordi tiende er en kjærlighetserklæring til Gud. Det er en bekjennelse til Ham, og til oss selv, om hvem som kommer først i vårt liv. Ved å gi tiende, sier vi til oss selv og til ham: Du, Gud, er den første i mitt liv.

Gud kan ikke ha noen annen plass i vårt liv enn først. Deretter må jeg stole på at Gud vil sørge for meg i alt det andre, det tredje, det fjerde...¹¹



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Lag et nytt månedsbudsjett med tiende som første utgift

DAG 10: Tiende - gått ut på dato?

DET ENE BURDE GJØRES, OG DET ANDRE IKKE FORSØMMES

Lukasevangeliet 11.42



Vi fortalte historien om Emma i Zambia,⁹ og samtidig hvor forskjellig tiende praktiseres på de ulike kontinentene. Jeg er ikke en av dem som mener at tiende er «lovpålagt» i Bibelen, men jeg er heller ikke en av dem som mener at det er uvesentlig, eller at det ikke er knyttet løfter til dette. Jeg vil heller ikke unnskyldde meg, eller finne bortforklaringer for å unngå utfordringen om å tilbe Gud gjennom å gi tiende først. Vi lever i nåden og under nåden, og ikke under loven. Men betyr det at vi kan si at vi under nåden styrer pengene selv?

Jesus sier i Lukasevangeliet 11.42: **«Men ve dere fariseere! Dere gir tiende av mynte, vinrute og alle slags grønnsaker, men overser rettferdighet og kjærlighet til Gud. Det ene burde gjøres, og det andre ikke forsømmes.»**

Det handler om et «både-og». Tiende har ikke gått ut på dato. Tienden bekreftes av Jesus, og han løfter samtidig opp rettferdighet og kjærlighet til Gud.

Robert Morris, pastor i Gateway i Dallas, har gjort en oppsiktsvekkende avtale med sin menighet¹⁰. Han sier: «Hvis du gir tiende resten av året og er misfornøyd med investeringen, gir jeg deg pengene tilbake. Jeg utfordrer deg til prøve Guds ord på dette området.»

Jeg har aldri snakket med noen om tiende der jeg har hørt at de er misfornøyd med investeringen. Vi kan stole på Gud. Og vi får muligheten til å høste erfaringen av at Guds løfter holder.



DAG 11: Vær ikke bekymret

VÆR IKKE BEKYMRET FOR LIVET

Matteusevangeliet 6.25



Filmen, Flåklypa Grand prix, er en del av vår felles kulturarv. De aller fleste har sett historien om Reodor Felgen og hans fantastiske bil, «Il tempo Gigante». I historien dukker også Solan og Ludvig opp. Solan er den fødte optimist, mens Ludvig er den forsiktige skikkelsen som tenker at alt er farlig, og som er dypt, dypt bekymret for det meste. Kjell Aukrust beskriver ham slik: «B-menneske med utpreget høysnue og tydelig angst for gjennomgripende forandringer. Ludvig er personlig pessimist, saktmodig og trives best i utkantstrøk.» Kjell Aukrust sa at begge disse skikkelsene var en del av hans personlighet.

Kanskje kan vi kjenne oss litt igjen i både Solan og Ludvig. Selv om noen er mer disponert for bekymringer enn andre, er bekymring noe vi alle møter.

Jesus snakker om bekymringen for livet, bekymringen for hva en skal spise, drikke og kle seg med. Og han møtes oss med et imperativ: **Vær ikke bekymret!** Moderne psykologer og andre sier det samme som Jesus, nemlig at bekymring er spilt energi. Den har ingen positiv effekt. **«Hvem av dere kan med all sin bekymring legge en eneste alen til sin livslengde?»**

Men viktigere enn å peke på det unyttige ved bekymring, er det å peke på betydningen av troen og relasjonen med vår himmelske Far. **Søk først Guds rike, så skal dere få alt det andre i tillegg,** sier Jesus, i tilknytning til ordene om å ikke bekymre seg.

Jesus ber oss ikke starte forhandlinger med våre bekymringer.

Jesus utfordrer oss til å **ta et valg!**

For vi er ikke ofre for bekymring eller omstendigheter.

Vi kan velge hva vi søker....

Vi kan velge hvor vi vil feste blikket. Vi kan velge hvem vi tilber.

Vi velger ham som har utvalgt oss, og som har omsorg for oss.

Kast all deres bekymring på ham, for han har omsorg for dere.

1.Peters brev 5.7



DAG 12: Tilbe høyt

TROEN KOMMER AV DET BUDSKAPET EN HØRER

Romerbrevet 10.17



Troen kommer av det budskapet en hører Romerbrevet 10.17.

Jeg fortalte tidligere om hvordan gudstjenestens liturgi hadde formet min tanke og min praksis i forhold til givertjeneste. I dag vil jeg gi deg en bekjennelse som har hjulpet meg til å bli bevisst, tydelig, trygg og raus i forhold til det å gi. Vi trenger å gjenta høyt for oss selv, det som er sant. Vi trenger å si det høyt og bekjenne for Gud og for oss selv.

Å bekjenne kommer av et gresk ord (**homologeō**) som betyr «**å si det samme som**». Troen kommer av «**hørelsen**» står det i Romerbrevet 10.17. Hva betyr det? Det betyr at vi kan si høyt til oss selv, det samme som Gud sier. Slik skapes tro i våre hjerter. Og når tro formes i våre hjerter, våger vi å sette det ut i praksis. Dette er tilbedelse. Og vi trenger å si det høyt igjen og igjen.

Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Si bekjennelsen høyt hver dag i den perioden du bruker denne Bibelvandringen.

Jeg er kalt til å bety en forskjell, (Matt.5.14)
og det jeg tror i mitt hjerte vil forandre
verden, derfor bekjenner jeg:

Gud er god! (Salme.119.68) Ingenting kan
skille meg fra hans kjærlighet, (Rom.8.39)
- den kjærlighet som er utøst i mitt hjerte
ved Den Hellige Ånd. (Rom.5.5)

Jeg lever ikke lenger selv,
men Kristus lever i meg. (Gal.2.20)
Jeg tilhører nå min himmelske Far, også
med mine penger og eiendeler.
Alt jeg har, har jeg fått av Ham. (1.Kor.4.7)

Jeg vil derfor spørre Far først, (Joh.5.19)
hvordan han vil at jeg skal investere
hans ressurser
for å se hans rike gå fram.

Jeg gleder meg over
å være omfavnet av Guds raushet.(2.Kor.9.8)
Jesus er min hyrde, og jeg mangler
ingenting. (Salme 23.1)

Jeg er ikke bare en mottaker av
Guds ressurser,
men en formidler av Guds gaver til andre.

Mine penger og eiendeler har begrenset
verdi. (Matt.6.19-21)
Men jeg vil forvalte dem slik at de får evig
betydning. (Luk.16.9)

Jeg forankrer mitt liv i Jesus Kristus,
(Joh.15.5)
slik kan jeg bety en forskjell og forandre
verden.

Alt makter jeg i Ham som gjør meg sterk!
(Fil.4.13)



Det handler ikke om penger,
det handler om å **elske**

Om jeg gir alt jeg eier
til brød for de fattige,
ja om jeg gir meg selv til å brennes,
men ikke har kjærlighet,
da har jeg ingen ting vunnet.

1.Kor.13.3

Det er ikke mulig å finne gleden ved å gi
uten å elske.

Hvorfor?

Fordi gleden ved å gi
er frukten
av kjærlighet.

DAG 13: Kompromissløs kjærlighet 1

HAN ELSKET DEM LIKE TIL DET SISTE

Johannesevangeliet 13.1



Guds kjærlighet danner en rød tråd gjennom hele Bibelen. Den er ikke lettvin. Skulle vi beskrive den med en farge, er den mer rød enn den er rosa. Når Gud elsker, betaler han prisen. Guds kjærlighet er mer enn ord. Guds kjærlighet er handling uten kompromiss.

Vi ser det i Jesu vandring med disiplene, de som til slutt fornektet, rømte bort, og sviktet ham når det gjaldt som mest. Disiplenes svik endret ikke på Jesu kjærlighet til dem. Han tapte ikke sin kjærlighet til sine. **Han elsket dem helt til det siste.** Det er kompromissløs kjærlighet. Det er trofast kjærlighet uten svik. Disiplene sviktet ham, men han sviktet ikke dem.

Jesus ble kritisert for at tollere og syndere holdt seg nær til ham, Lukasevangeliet 15.1-3. Jesus svarer på kritikken med å fortelle 3 historier, der den siste handler om faren og de to sønnene, Lukasevangeliet 15.11-32. Der forteller Jesus om sin Far, og han forteller om seg selv, at han er den som løper den bortkomne i møte, kaster seg om halsen på ham og kysser ham, selv om gutten kommer fra den skitne og urene grisebingen. Vi ser en kjærlighet som ikke lar seg stanse. Kompromissløs kjærlighet. Han tapte ikke sin kjærlighet til tross for avvisningen.

Der er en som har sagt at du kan ikke gjøre Gud til en fiende av deg ved selv å være en fiende av Gud. Vi kan ikke endre på Guds kjærlighet, men Guds kjærlighet kan endre oss.

Jesus elsket sine like til det siste. Og Jesus elsker deg like til det siste. Der er ikke noe i ditt liv som ikke Jesus vil møte med kompromissløs kjærlighet.



DAG 14: Kompromissløskjærlighet 2

INGEN KAN TJENE TO HERRER

Matteusevangeliet 6.24



Som prest har jeg hatt gleden av å vie mange unge mennesker. Det er utrolig flott når mennesker sier ja til hverandre; et ja til å «elske, ære og bli trofast hos...». I vigselssamtalen på forhånd snakker vi sammen om hva disse ordene betyr. Et ja i denne sammenheng betyr samtidig et nei. Denne kjærligheten er kompromissløs. All kjærlighet og hengivenhet skal nå bli uttrykt og gitt til den andre. Og det ligger i sakens natur og i ekteskapsforståelsen vår at de to er ett, og det betyr samtidig et nei til alle andre.

Vi har ofte vanskeligere for å forstå at det også er slik med vår relasjon til Gud. Har vi sagt ja til kjærlighet fra Gud og til Gud, kan vi ikke samtidig elske Mammon. Mammon er en fremmed og åndelig makt som stenger Gud ute. Pakten med Gud brytes når vi tjener Mammon. Jesus er kompromissløs og utvetydig i Bergprekenen i Matteusevangeliet 6.24.

«Ingen kan tjene to herrer. Han vil hate den ene og elske den andre, eller holde seg til den ene og forakte den andre. Dere kan ikke tjene både Gud og Mammon.»

Hvorfor denne kompromissløsheten fra Jesu side?

Er det fordi det faktisk er alvorlig?

Er det fordi vi har en tendens til å velge et behagelig kompromiss der det ikke er rom for å gjøre det?

Er det for at vi skal være oppmerksomme og våkne for åndskreftene som virker i dette?



DAG 15: Nåde i potetbøtte

ET GODT MÅL, SAMMENRISTET, STAPPET OG BREDDFULLT, SKAL DERE FÅ...

Lukasevangeliet 6.38




Da jeg vokste opp i Stavanger, hendte det at vi handlet på torget. Der kom bønder fra distriktet for å tilby grønnsaker, frukt og blomster. Hvis vi ba om et «mål» poteter, trakk de fram en bøtte, som skrånet innover på toppen, og fylte den med poteter. Det store spørsmålet var om de ville lage en haug av poteter på toppen eller om de bare valgte å la potetene nå opp til kanten av «målet». Haugen av poteter på toppen fortalte bondens tydelige budskap:

«Selv om jeg er her for å selge mine varer, er jeg også her for at du skal få mest mulig. Det er deg jeg tenker på. Jeg må strengt tatt ikke toppe målet med poteter, men jeg gjør det likevel, fordi jeg bryr meg om deg og vil at du skal ha det bra.»

Når Jesus snakker om «**Et godt mål, sammenristet, stappet og breddfullt**», tenker jeg på torghandlerne i Stavanger. Men jeg tenker også på at det er et konkret og godt eksempel på hva raushet er.

Når vi går fra et millimeternøyaktig mål til et godt stappet mål, får vi muligheten til å fortelle et budskap om at vi bryr oss om mennesker og deres ve og vel. Fordi det målet, som er godt stappet, sier noe om at vi ikke gjør dette av plikt, men vi gjør det av godhet. Det forteller om nåde. Å bli utsatt for en slik vennlighet, er å erfare det ufortjente. Det er nåde.



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS
Velg et område i livet der du vil praktisere "et godt mål".

DAG 16: Raushet har sin pris

HVA SKAL DENNE SLØSINGEN VÆRE GODT FOR

Markusevangeliet 14.3-9




Da barna våre var små, var ett av høydepunktene å lese sammen fra Kari Vinjes bøker. Vi leste om Camilla og tyven, og vi leste om Julie og Magda. Julie har en spilledåse i sølv som hun har fått av sin far. Magda derimot har ikke en far, og har derfor heller ikke noe konkret uttrykk for en fars hengivenhet, som for eksempel Julies spilledåse i sølv. Magda er misunnelig på Julie. Magda oppfører seg ufint mot henne, og skremmer henne flere ganger. Julie blir redd, men finner til slutt ut at hun likevel skal gi en gave til Magda. Først tenker hun at noen gamle leker kunne passe, men til slutt tenker hun at Magda skal få det aller kjæreste hun selv har, nemlig spilledåsen i sølv.

Neste dag, når de går hjem fra skolen, gir Julie en pakke til Magda. Når Magda oppdager hva det er, spør hun: «Hvorfor gjør du dette?» «Fordi Gud vil det!» svarer Julie. Magda blir berørt av rausheten i Julies gave. Gamle leker hadde ikke gjort inntrykk, men når hennes egen ondskap blir møtt med en ufortjent gave av det som er mest dyrebart for Julie, da smelter Magda.

Denne fortellingen sier mye om hvordan Gud møter oss mennesker, han møter vår ondskap med det kjæreste han har, nemlig sin egen Sønn. Kjærlighet har en pris. Raushet er kostbart og dyrebart. Når vi gir til andre, hvilken fortelling er det vi vil skal følge med gaven? Hvilket budskap har vi? Julie fortalte et budskap om en kostbar, dyrebart kjærlighet. Offeret og prisen hun «betalte», forvandlet Magda sitt liv.

I Markusevangeliet 14.3-9 leser vi om at en kvinne salvet Jesus med ekte og kostbar nardussalve. Når hun kritiseres for sin sløsing, tar Jesus henne i forsvar og sier at hun har gjort en god gjerning. Og ikke bare det. Fortellingen om henne skal følge evangeliets forkynnelse videre. Dypest sett handler det kanskje om det samme. Både evangeliet og kvinnens salving handler om dyrebart kjærlighet. Hvilket budskap har du og jeg til menneskene vi møter?



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Gi noe verdifullt til noen i dag som du tenker egentlig ikke "fortjener" det

DAG 17: Raushet uten baktanker

GJØR GODT UTEN Å VENDE NOE IGJEN

Lukasevangeliet 6.27-36




Det er viktig å la seg inspirere av folk som viser at de følger Jesus. For noen år siden lot jeg meg inspirere av måter å praktisere raushet på i IMI-kirken i Stavanger. En av praksisene var å betale for folk som ikke hadde penger i kontanter eller på kortet når de kom til kassen i butikken. Og jeg bestemte meg for at neste gang en slik mulighet dukket opp, skulle jeg handle på autopilot, og tilby meg å betale uten å forvente noe tilbake.

Endelig bød anledningen seg. Jeg skulle betale for drivstoff på en bensinstasjon og sto i kø ved kassen. Foran meg sto en svær mann. Han var så høy og bredskuldret at jeg ikke så noe annet. Så hørte jeg ham si: «Å nei, jeg har glemt kortet mitt!» Her gjaldt det om å gripe sjansen: Jeg dunket ham i ryggen og sa: «Jeg betaler for deg!» Mannen sa: Nei, jeg kan ikke ta imot dette, jeg må få betale deg tilbake, men jeg sa: «Nei, bare en glede, ha en velsignet dag!» Og så gav jeg kortet til jenta i kassen. Og hun vil jo ha pengene, og «spiller på lag» med meg. Det jeg oppdaget etter at jeg hadde betalt, var at jeg hadde betalt for 250 kroner i tobakk. Og jeg som er rimelig restriktiv i forhold til akkurat det, tenkte at det var godt jeg ikke så hva jeg betalte for! Jeg lærte en lekse den dagen: Å gi uten baktanke.

Noen ganger har vi en forventning og en kalkulering om hvor mye vi selv skal få ut av det vi gir videre. Vi har godt av å gi uten baktanker.¹²

Men det handler ikke om tobakk. Det handler om å fortelle evangeliet på en enkel og ofte litt rar måte. Det handler om spre godhet. Det handler om å fortelle om en raus Gud. Eller som Jesus sier i Lukasevangeliet 6: **å gjøre godt, uten å vente noe igjen!**



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Bestem deg i dag for å spandere neste gang noen ikke kan betale i butikken.

DAG 18: Å møte behov

SØRG GODT FOR HAM...JEG SKAL BETALE

Lukasevangeliet 10.25-37




Jeg satt som ungdomsprest på menighetsrådsmøtet og fortalte om planene for en tur med ungdommene til en ungdomsfestival i England. Vi snakket om program og om pris. Og så nevnte jeg i en bisetning noe om at vi gjerne skulle hatt en sponning i forhold til en ungdom som var vanskeligstilt og ikke hadde råd til å reise. Plutselig var der ett av rådsmedlemmene som sa: «Hvor mye trenger du?» «3000 kroner», sa jeg. Spontant tok den som spurte fram lommeboken og la 3000 kroner på bordet. Det gjorde inntrykk. Vi så et personlig engasjement som ikke sto på saklisten for menighetsrådet. Et hjerte for ungdom kom til syne.

En mann kom til Jesus og lurte på hvem som var hans neste. Jesus svarer med å fortelle historien om den barmhjertige samaritan. Samaritanen ser mannen som var falt blant røvere. Han får inderlig medfølelse ham, går bort til ham, bøyer seg ned, og steller sårene. Deretter tar han ham med til et herberge, og selv om han reiser videre, ber han husverten sørge for mannen, han betaler for ham. Han tenker langsiktig.

Vi omgis av en uendelig mengde behov. De kan synes overveldende. Og vi vet at vi kan ikke hjelpe alle, men at alle kan hjelpe noen. Men det gjør noe fatalt med oss, hvis vi stenger oss selv ute fra behovene, og fra mulighetene til å sørge for noen. Der skjer noe med vårt hjerte hvis vi alltid går forbi - som presten og levitten i historien. Jesus var opptatt av å snu spørsmålsstillingen fra «Hvem er min neste?» til «Hvem viser seg som en neste?»

Vi er kalt til å respondere på behov. Det er noe genuint menneskelig og guddommelig i det å møte behov. Jesus sa til den blinde Bartimeus: **«Hva vil du jeg skal gjøre for deg?»**¹³ La oss stille det spørsmålet til noen i dag og se hva som skjer...!



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Stans opp for et behov du ser i dag - og la det fornye ditt liv

DAG 19: Gud som sponsor

DERE SKAL HA RIKELIG AV ALT, SÅ DERE GJERNE VIL GI

2. Korinterbrev 9.11




I 2016 var jeg med på et sykkelløp for første gang i mitt liv. Hver enkelt deltaker kunne sette seg et høydemål, f.eks Galdhøpiggen på 2469 meter eller Mount Everest på 8848 meter, og så bestige tilsvarende antall høydemeter på sykkel. Hensikten var å samle inn penger til organisasjonen «Hope for justice»¹⁴ som arbeider mot menneskehandel. Måten det ble gjort på, var at jeg skaffet sponsorer som ville bidra til min sykling for «Hope for justice». Hvis jeg nådde mitt høydemål, ville mine sponsorer gi en sum de selv hadde valgt og forpliktet seg til. Jeg syklet i ni timer og nådde mitt mål, Galdhøpiggen på 2469 høydemeter. Andre syklet imponerende i 24 timer og «besteg» Mount Everest.

Sponsor kommer av et latinsk ord som betyr å **gi et løfte** eller **forplikte seg selv**. Det ble for eksempel brukt i forbindelse med forlovelser. En forlovelse betydde at mann og kvinne **forpliktet seg selv til** eller **gav et løfte om** å gifte seg med hverandre. De gav et løfte slik at den andre kunne være trygg.

Gud er en «sponsor» fordi han har gitt oss et løfte. Gud har forpliktet seg selv. Han har gitt oss en pakt som vi kan tre inn i.

Så hva er vårt kall? Det er å respondere. Ordet re-spons betyr å svare, her; **å svare** på Guds løfte.

Gud sier i dagens vers at han forplikter seg selv til å gi, ...slik at vi kan gi. Vår raushet og vår givertjeneste handler om å respondere på et løfte fra Gud. Gud forplikter seg selv først - og så utfordrer han oss deretter.



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Hvis du kjenner deg utfordret av noe, prøv å finn hvilket løfte fra Gud som gjelder din situasjon

DAG 20: For å oppnå noe bedre

GUD MAKTER Å GI DERE...NOK AV ALT OG OVERFLOD TIL ALL GOD GJERNING

2. Korinterbrev 9.8




I oppveksten hendte det at vi besøkte en tante som drev et lite småbruk på Vestlandet sammen med familien sin. Det var et veldig lite småbruk, med karrige forhold, og de var helt nødt til å leve utrolig nøkternt for å kunne overleve. Hver gang vi kom på besøk, ble vi alltid tatt imot med åpne hjerter, stor gjestfrihet, og rikelig med mat.

Det som gjorde størst inntrykk på meg, som liten gutt på 1960-tallet, var at min tante stakk en 100-lapp i hånden min da jeg skulle dra! Og det skjedde ikke bare én gang, det var mer en regel enn et unntak. Jeg var stor nok til å forstå at de ikke hadde så mye å rutte med, og likevel ble jeg forundret over å bli velsignet med overflod.¹⁵ I senere år har det gått opp for meg at min tante måtte gi avkall på noe for å kunne være raus med meg og mange andre. Hun måtte ofre noe.

Vi tenker ofte veldig negativt om offer. Vi lever i en kultur der vi sier som Ole Brumm når han blir spurt om han vil ha melk eller honning: «Tusen takk, begge deler!» Men det er en illusjon å tro at vi kan være rause uten å måtte ofre noe.

Men hva er egentlig offer? Offer kan forklares som **«å forsake noe for å oppnå noe som er bedre»**. Det handler om å kunne sin nei til noe for å oppnå noe som er bedre. Vi ser det aller tydeligst i Jesu liv og død på korset. Jesus avstår fra sine himmelske privilegier, og han gir til slutt sitt eget liv¹⁶ for vår skyld. Hvorfor? For å oppnå noe som var bedre! Det var verdt det! Det var bedre å kunne gi oss muligheten til tilgivelse, forsoning, relasjon med Far og evig liv.

Paulus sier i dagens tekst at vi skal ha nok, vi skal få det vi trenger, pluss overflod til alle god gjerning. Det var det jeg fikk erfare hos min tante. Hun hadde nok, og hun hadde overflod til all god gjerning.



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Har jeg noe jeg kan forsake, for at andre skal få det bedre?

Notater:

Tid for en prat?

Hver gruppesamling kan dere bruke de samme spørsmålene og framgangsmåte.

La alle få mulighet til å bidra og respondere på disse spørsmålene:

Hva er ?

1. Hva har skjedd siden sist?
2. Hvordan gikk det med det du bestemte deg for å gjøre?

Hva kan bli?

3. Hva la du spesielt merke til i det du har lest til i dag?
4. Hvorfor stanset du opp ved akkurat det?
5. Hva forteller dette deg om hvem Gud er og vil være for deg?
6. Hvordan kan du respondere på dette, hvordan utfordres du?

Hva blir?

7. Er der et steg som du vil ta til neste gang dere møtes?
8. Hvordan kan de andre hjelpe deg å gjennomføre det du har satt deg fore?
9. Be for hverandres nye steg og vekst.
10. Les bekjennelsen i kapittel 12 høyt sammen





Det handler ikke om penger, det handler om **tankebygninger**.

Når vi skal finne gleden ved å gi,
må tanker byttes ut.
Det som vi tenker,
former
våre valg,
og det vi gjør.

Å endre liv, slik at det leves i frihet og raushet,
er ikke mulig uten at vi også tenker nye tanker
om Gud
og om oss selv
og andre.

«For slik han tenker i sitt indre,
slik er han.»

Ordspråkene 23,7

DAG 21: Tankebygninger 1

VI RIVER NED TANKEBYGNINGER...

2. Korinterbrev 10.4-5



Jeg har vært med på flere oppussingsprosjekt gjennom årene. Og jeg har lagt merke til noe som forundrer meg. Når det gjelder å få dugnadshjelp, er det sjelden vanskelig å få folk til å være med på å rive ned...! Muligens er det fordi vi får utløp for destruktive krefter og ødeleggelsestrang som vi ellers ikke får brukt noe annet sted?

Kanskje kan vi ta denne trangen til å rive ned med oss inn i tankebygninger som vi har. Tanker hører sammen som bygninger. Men det er ikke alle våre tanker og tanke-bygninger som bør bli stående. Noen bør rives ned. Hva om vi kunne ha glede av denne nedrivningen så vel som i renovering av gamle leiligheter og hus?

Paulus skriver i dagens vers om at han river ned tankebygninger. Vi har tanker som er løgnaktige, og som dessverre påvirker måten vi lever på. Tankene lever ikke i et vakuum. De påvirker våre holdninger og handlinger.

Et eksempel: Motstanderen i Edens hage sådde tvil om Guds godhet: Har Gud virkelig sagt at dere ikke skal spise av noe tre...? Gud hadde ikke sagt det, men motstanderen tegnet et usant bilde av en kjipt og gjerrig Gud som ikke ville mennesket vel. Det kunne ikke være lengre fra sannheten..., men det førte mennesket bort fra Guds godhet og til det katastrofale fallet...

Hva om vi kunne bruke Bibelen som en løgndetektor? Hva om vi med utgangspunkt i sannheten og sannhetene i Bibelen, kunne spørre oss selv om våre egne tankebygninger er i samsvar med sannheten i Guds ord? Vi kunne hatt et rivningsprosjekt av egne tankebygninger. Vi kunne til og med gå løs på det med dugnadsfolkens entusiasme, både fordi det er kjekt å rive ned, men også fordi det er kjekt å bygge opp igjen noe sant, noe solid og bærekraftig.



DAG 22: Tankebygninger 2

SÅ SKAL JEG SI TIL MEG SELV...

Lukasevangeliet 12.19




Jeg er enebarn, og har aldri kjent på verken «trusselen» eller velsignelsen fra søsken. Min kone vil mene at jeg er bortskjemt, og det kan godt hende, men jeg mener at heller ikke hun har så stor troverdighet siden hun også er enebarn! Men vi har gleden av å ha fått 5 barn og flere barnebarn. Og vi kan stadfeste at søsken må lære å elske hverandre. «Min bil», «min dukke» og «min tur» har vært hyppige utsagn i våre barns oppvekst. Vi har prøvd å formidle at det er greit å ha sitt eget, men at det er også viktig å dele. Å dele er ingen trussel. Vi er og skal være en familie som deler med hverandre. Vi har erfart at søskenkjærlighet kommer ikke av seg selv, den må stimuleres og formes i familien. Barn må oppdras!

Hva skjer når oppdragelsen uteblir? Da kan det skje som vi leser om i Lukasevangeliet 12.13-21. Jesus forteller lignelsen om den rike mannen som kun snakker med seg selv. Egoismen får fritt spillerom. Han eier ikke oppdragelse! Han har ingen som utfordrer ham og måten han tenker på. Vi gjenkjenner den rikes tankebygning: «Alt er mitt!»

Denne tankebygningen står i sterkt kontrast til det vi så tidligere¹⁸ nemlig at alt hører Herren til. I hjertet er det grådigheten som hersker, og som gir mat til disse tankene. Jesus sier i vers 15: **«Ta dere i vare for all slags grådighet»**

Denne tankebygningen må rives ned, og en ny bygges opp: En ny tankebygning som handler om at «Alt hører Herren til», og jeg hører sammen med andre mennesker og skal dele med dem. De er mine søsken, og jeg må lære meg å elske dem ved å gi. Å gi er en måte å elske mennesker på.



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
finn noen å prate med om disse spørsmålene, da er det lettere å endre tankene. Be dem korrigere deg.

DAG 23: Guds raushet

HAN SOM IKKE SPARTE SIN EGEN SØNN, MEN GAV HAM FOR OSS ALLE

Romerbrevt 8.32



Da barna var små, i fasttelefonens tid, hendte det at de tok telefonen og svarte på innkommende samtaler på vegne av familien. En av mine prestekolleger ringte en gang og spurte etter meg. Uten å svare på spørsmålet, sa min yngste datter den gang, uoppfordret: «Me får´kje lov te någe, me!» Min kollega synes det var en festlig rapport å få sånn på direkten. I andre enden av røret opplevde nok vår datter at vi foreldre var altfor strenge og begrensende.

Noen ganger kan vi oppleve Gud som streng og begrensende. Motstanderen i Edens hage var opptatt å tegne bildet av Gud som strengt og begrensende, stikk i strid med sannheten om Guds raushet. «**Får vi ikke lov til noe?**» eller «**Får dere ikke spise av noe tre i hagen?**» Slik lyder spørsmålene som ikke samsvarer med sannheten.

Det starter i Guds ubegripelige raushet og glede over å gi. Hvordan er det mulig å skape mennesket, og gi mennesket universet som ramme? «Gud pynter barnerommet», sier Åge Åleskjær om stjernene som lyser om natten. Og tenk det, at kun 5000 av alle milliardene av stjerner er synlige for det blotte øye! Uansett hva vi måtte tenke om universet, er det et vitnesbyrd om ubegripelig storhet og raushet.

Han som ikke sparte sin egen Sønn, men gav ham for oss alle, hvordan kan han annet enn å gi oss alle ting med ham?

Vi ser den samme raushet i Jesu død og oppstandelse. Han døde for alle.

Kan vi våge å tenke sant om Gud?

Kan vi velge å la Guds raushet berøre vårt hjerte, og vårt liv?



DAG 24: Nytelse

GUD, HAN SOM GIR OSS RIKELIG AV ALT FOR AT VI SKAL NYTE DET

1. Timoteusbrev 6.17



Når vi leser det omfattende Bibelske materialet om penger og eiendom, kan vi komme til å konkludere med at det handler om askese. At vårt kall som kristne er å nekte oss selv alt mulig fordi det i seg selv ikke er villet av Gud. Vi kan til og med komme til å **tenke** og tro at det åndelige har verdi mens det materielle ikke har det. Men det stemmer ikke. Ordet ble menneske,¹⁹ sier Johannes. Gud ble kjøtt og blod.

Paulus skriver til sin venn Timoteus at Gud gir oss rikelig for at vi skal nyte. Nytelse er designet og villet av Gud. Vi ser nytelse i skaperverket, nytelse i seksualitet, nytelse i mat og drikke osv. Så selv om også dette kan bli en avgud og komme på avveier i vårt liv, er det villet og skapt av Gud.

Slik tenker Gud. Slik må også vi **tenke**.

Vi kan av og til få et inntrykk av at vi som kristne ikke har det godt før vi har det litt vondt. Vi må våge å tillate oss selv å ha det godt og nyte det. Paulus skriver i Filipperbrevet at han er innviet i alt, både å ha overflod og å lide nød.²⁰ Verken overflod eller nød definerte Paulus' liv. Hans frihet var forankret et annet sted.

Kan vi våge å nyte og takke Gud for det vi har fått?

Kan vi våge å både ha det godt og være gode mot andre?

Kan vi våge å dele?



DAG 25: Lære et nytt språk

INGEN KALTE DET HAN EIDE FOR SITT EGET

Apostlgjeringene 4.32



Skal vi endre på ting i livet, er det lurt å endre talemåte og ordbruk. Språket vårt former **tankene**, og de former holdninger og måten som vi lever på. Ordvalg er viktig.

For noen år siden skulle jeg og en venn til et godt bevoktet fengsel i England. Vi skulle besøke en ung norsk gutt som hadde havnet i trøbbel. Fengselspresten og vi ble geleidet gjennom utallige låste porter og til slutt sto vi hos den siste vakten som hadde fått beskjed om vår ankomst. Så hørte jeg vakten si: «*The enemy is ready to receive you now!*» Oversatt til norsk: «Fienden er klar til å møte dere.»

Jeg fikk sjokk. Språket avslørte en holdning og et verdisyn som for meg var og er totalt uholdbart. Vi fikk en god prat med den unge gutten, men jeg har tenkt at det kunne ikke hjelpe noen av fangene å bli kalt for fiender og sett på som fiender. Språk former adferd. Alle folkemord har først startet med ordene.

Jesus forteller en lignelse i Lukasevangeliet 12.16-21 om en rik mann som hadde fått god avling av jorden. Han velger å beholde alt selv og vokte det. Mannen sier: **«Så skal jeg si til meg selv: Nå har du mye godt liggende, nok for mange år. Slå deg til ro, min sjel, spis, drikk og være glad.»**

Den rike mannen snakker om seg selv, til seg selv, og med selv.

Talemåten avslører hjertets tilstand. Det hjertet er fullt av, taler munnen.²¹

De første kristne derimot, fylt av Den Hellige Ånd, snakket annerledes om det de eide. **«Ingen kalte det han eide for sitt eget»**. Eiendomsforholdet opphørte ikke. Men måten de snakket om det de eide, var ny. Frykten hadde sluppet taket. De hadde en frihet som gjorde at de sa «oss», og «vårt» i stedet for «mitt». Og resultatet var at de hadde alt felles. Ordene var starten på endret adferd.



Notater:

Tid for en prat?

Hver gruppesamling kan dere bruke de samme spørsmålene og framgangsmåte.

La alle få mulighet til å bidra og respondere på disse spørsmålene:

Hva er ?

1. Hva har skjedd siden sist?
2. Hvordan gikk det med det du bestemte deg for å gjøre?

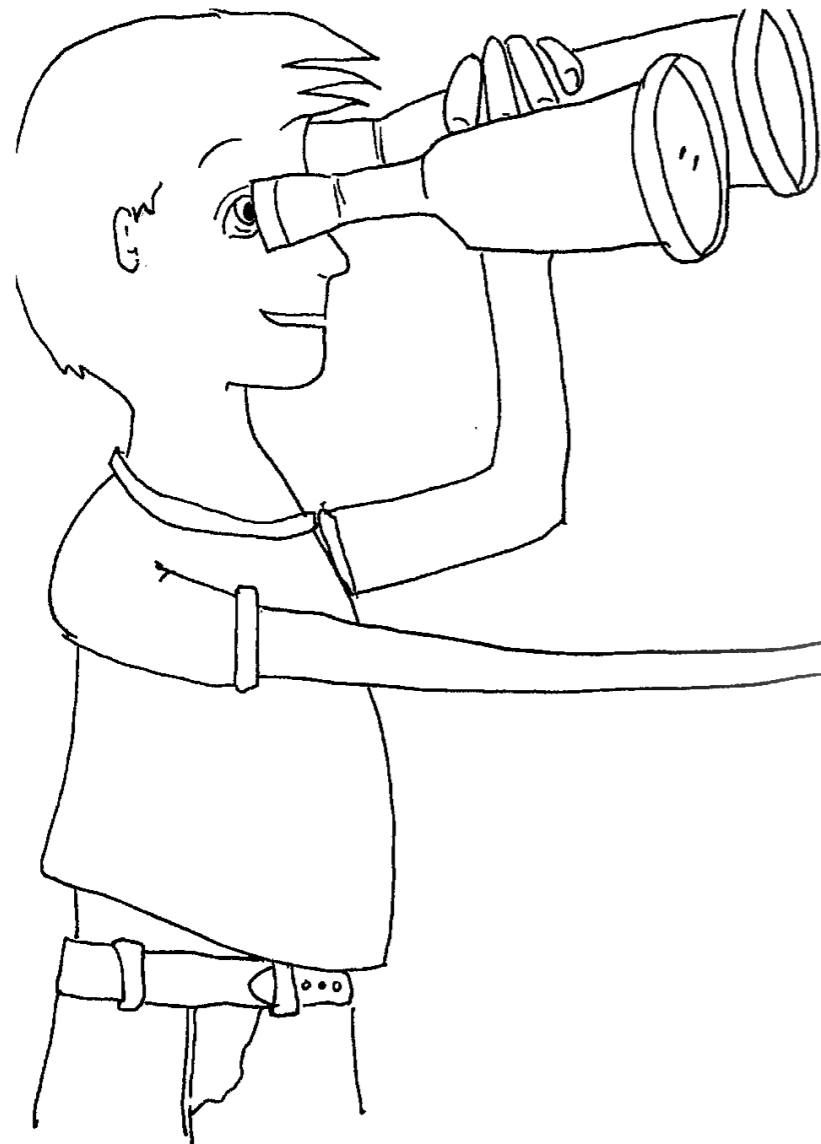
Hva kan bli?

3. Hva la du spesielt merke til i det du har lest til i dag?
4. Hvorfor stanset du opp ved akkurat det?
5. Hva forteller dette deg om hvem Gud er og vil være for deg?
6. Hvordan kan du respondere på dette, hvordan utfordres du?

Hva blir?

7. Er der et steg som du vil ta til neste gang dere møtes?
8. Hvordan kan de andre hjelpe deg å gjennomføre det du har satt deg fore?
9. Be for hverandres nye steg og vekst.
10. Les bekjennelsen i kapittel 12 høyt sammen





Det handler ikke om penger,
det handler om et **evighetsperspektiv.**

Når vi skal finne gleden ved å gi
må vi bli langsente
og zoome ut....

Når vi ser
vårt liv
og våre investeringer
i evighetsperspektiv,
fødes gleden
over
å få være med på noe som har
evig betydning.

Den gleden tar ikke slutt.



DAG 26: Skatter i himmelen

SAMLE DERE IKKE SKATTER PÅ JORDEN

Matteusevangeliet 6.19.21



I 2008 gikk Islands 3 store banker over ende. Regjeringen sto uten penger til å redde dem. Den islandske kronen falt dramatisk i verdi. Og det ble et spørsmål for islendingene om å få vekslet inn sine islandske kroner i en valuta som ikke var i fritt fall. Nå har heldigvis Island kommet seg på fote igjen sammen med mange andre som ble rammet av finanskrisen. Historien om de verdiløse pengene gir grunn til ettertanke...

Cornelius Vreeswijk sang i sin tid: «Du kan ingenting ta med deg dit du går!» Og vi vet det egentlig alle sammen: Vi kan ikke ta med oss verken penger, eiendeler eller eiendom når vi dør - og dit vi går... Pengene våre er i den sammenheng enda mer verdiløse enn den islandske kronen var i 2008!

Men vi kan velge å bruke pengene på en slik måte at vi «veksler dem inn» før de blir verdiløse. På hvilken måte kan våre penger investeres i evige verdier? En kristen investor sa en gang at alt han eide skulle investeres i Guds rike før han døde. Han ville veksle dem inn i evige verdier.

Hva med å løfte blikket fra våre daglige behov, og tenke at våre penger betyr muligheter til å «veksle dem inn» i noe som har evig verdi?

Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Tenk deg at du er kommet til himmelen og ser tilbake på livet ditt. Skriv ned hvordan du ønsker at du brukte pengene i livet ditt.

DAG 25 DAG 27: Evighetsperspektiv

BRUK DA PENGENE SOM DET HEFTER SÅ MYE URETT VED

Lukasevangeliet 16.19

Jeg var førsteårsstudent på Misjonshøyskolen i Stavanger og hadde fått i oppgave å holde andakt for studenter og lærere over teksten i Lukasevangeliet 16.9. Det var en aldri så liten nøtt for en fersk teologistudent. Jeg kan huske at jeg brukte en hel uke på biblioteket for å lese meg opp på hva ulike kommentarer mente at denne teksten betød.

Jeg fikk omsider holdt andakten min, og favorittlæreren min, Ove Conrad Hansen, kom til meg etterpå og takket for mitt bidrag, men føyde til: «Svein, du kunne kommet og bedt om hjelp...!» Og jeg fikk vel en aldri så liten anelse om at jeg muligens ikke hadde truffet helt blink. Men jeg glemte aldri verset i Lukasevangeliet 16.9 slik det står i 78/85 oversettelsen:

Bruk da pengene som det hefter så mye urett ved til å vinne dere venner som kan ta imot dere i de evige boliger når pengene tar slutt.

Kan vi vinne oss venner ved hjelp av penger? Nei, ingen kan kjøpe vennskap. Men alle kan vi bruke pengene på en slik måte at de får evig betydning. Vår måte å bruke penger på, kan komme Guds rike til nytte. Det er en investering i noe som vi kanskje ikke forstår den fulle rekkevidden av. Men det Jesus sier er at vi en dag skal få se resultatet.

En dag møter vi noen i himmelen som **vil ta imot oss**, og som vil takke oss for at vi valgte å veksle inn pengene på en slik måte at de og andre kunne få høre evangeliet og finne veien hjem.

Jesus utfordrer oss til å bruke våre penger i dag ut fra et evighetsperspektiv.



DAG 28: Trofasthet staves risiko

DU GODE OG TRO TJENER

Matteusevangeliet 25.14-30



I vårt hjem har vi siden bryllupet i 1979 hatt en hustavle som minner oss på Guds trofasthet slik det er uttrykt i Salme 91.4b:

Hans trofasthet er skjold og vern.

Trofasthet er ett av de viktigste ordene i vår tro og i vårt hjem. Guds trofasthet handler om en trygghet, en pakt som Gud har inngått med oss, som er bærekraftig i all evighet! Guds trofasthet varer fra slekt til slekt - og det er en utrolig gave til oss.

Og samtidig handler trofasthet også om viljen til å ta risiko, å våge å ta et steg selv om en ikke er garantert resultatet. I Matteusevangeliet kapittel 25 forteller Jesus lignelsen om talentene. 3 ulike tjenere fikk talenter å forvalte. 2 av dem investerte dem på en slik måte at de doblet sin verdi. Men den tredje gravde ned talenten, og det ble med det. I dag bruker vi ofte ordet «talent» om evne eller en bestemt utrustning. Men vi må huske at talenter først og fremst var penger.

Til de to som har tatt risiko, sier Jesus: **Du gode og tro(faste) tjener.** Jesus anerkjenner og gleder seg over trofasthet som uttrykker seg i investeringsvilje, i risiko, i ønsket om å la penger få betydning ut over seg selv.

Hvis vi ønsker å være trofaste, må vi våge å ta risikoen med å investere penger på en slik måte at de kan bli noe mer enn en pengeseddel, eller tall på en konto. Vi må våge å investere slik at mennesker blir frelst, at fattige får mat, skole og en framtid, at menigheter og organisasjoner får økonomisk handlingsrom til å være med på å forvandle verden.



DAG 29: Betydningen av fellesskap

ALLE DE TROENDE HOLDT SAMMEN OG HADDE ALT FELLES

Apostelgjerningene 2.44




På slutten av 90-tallet fikk jeg muligheten til å besøke et kristent kollektiv i Chicago, «Jesuspeople USA»²³. De hadde kjøpt et 12 etasjers gammelt hotell, og alle som kunne, arbeidet, og la det de tjente i en felles kasse. Resultatet var at de fikk ikke bare det de trengte, men de hadde overskudd til å sørge for alenemødre med barn, og flere andre sosiale prosjekt i bydelen. De hadde en visjon om at det å leve sammen i fellesskap betyr et bedre liv både for dem og for menneskene i bydelen. De valgte å stå under tilsyn fra en evangelisk menighet, for de vil ikke være eller oppfattes som en sekt. Det gjorde inntrykk på meg å besøke dem den gang, og de lever i beste velgående.

De første kristne, som vi leser om i Apostelgjerningene 2, var berørt og forvandlet av Den Hellige Ånd på en slik måte at de delte det de eide. Åndsfylden nådde lommebok og eiendeler. De valgte en kollektiv løsning framfor en individualistisk.

Er da et slikt kollektiv den eneste løsningen for kristne? Nei, det er ikke det. Men vi skal heller ikke avfeie utfordringen uten videre. Har vi valgt en måte å leve på som er rendyrket individualistisk? Har vi på en måte akseptert at alle skal ha alt? Kan vi dele?

Firda maskinlag L/L var i sin tid en studentgruppe på MF som med glimt i øyet hadde dannet lutlag, og som hadde kjøpt en hårklippemaskin sammen. (Anfin Skaaheim var en av disse studentene). Kan vi ha flere ting felles, ikke bare en hårklippemaskin? Kan vi ha tilhenger felles? Hytte? Bil? Hus? Vaskemaskin? Vi liker å være uavhengige, - helt til vi trenger noen... Hva med å våge gjensidig avhengighet av hverandre før behovene er akutte? La oss gjøre det for fellesskapets skyld og ikke minst for å ha overflod som kan velsigne de som ikke har.



Hva sier Jesus til meg i dag?

Hva gjør jeg med det?

PRAKTISK TIPS:
Skriv ned én ting du kan ha felles med andre.

DAG 30: Alt makter jeg i Ham som gjør meg sterk

ALT MAKTER JEG I HAMSOM GJØR MEG STERK

Filipperbrevet 4.13



Vi startet med en 3-åring som hadde et **ønske** om å dele, og en **tro** som ble til handling. Noen ganger går barna foran oss og viser en vei. Når jeg tenker at jeg ikke har nok, når jeg bekymrer meg, da tenker jeg på min datter og dropsen. Hun tenkte at det var nok drops. Og hun hadde en genuint ønske om å dele.

Vi trenger stadig å korrigere måten vi lever på. Vi er kalt til å leve et liv som ligner på Jesus. Men da trenger vi også kraft til å endre liv. Vi kan inspireres av barna som har et ønske om å dele og som tror på en slik måte at de faktisk handler. Men framfor alt trenger vi den kraften som bare Jesus kan gi. Når Paulus har beskrevet hvordan han eier en dyp tilfredsstillelse, og hvordan han er **innviet i både å være mett og være sulten, å ha overflod og å lide nød**, så begrunner han det med at han makter alt, i Jesus, som gjør ham sterk.

Der finnes en vei ut av selvsentrering og bekymring!

Veien er i **Ham** som gjør oss sterk.

Vi er kalt til å våge raushet framfor grådighet!

Og skal vi få til det, må vi gå til **Ham** som gjør oss sterk.

Hele vårt liv utfordres til å være en tilbedelse av Gud, også det vi eier!

Det er mulig fordi vi er i **Ham** som gjør oss sterk.

Og når vi lurere på om vi kan møte behovene og velsigne verden,

Så hviler svaret i **Ham** som gjør oss sterk!



Notater:

Tid for en prat?

Hver gruppesamling kan dere bruke de samme spørsmålene og framgangsmåte.

La alle få mulighet til å bidra og respondere på disse spørsmålene:

Hva er ?

1. Hva har skjedd siden sist?
2. Hvordan gikk det med det du bestemte deg for å gjøre?

Hva kan bli?

3. Hva la du spesielt merke til i det du har lest til i dag?
4. Hvorfor stanset du opp ved akkurat det?
5. Hva forteller dette deg om hvem Gud er og vil være for deg?
6. Hvordan kan du respondere på dette, hvordan utfordres du?

Hva blir?

7. Er der et steg som du vil ta til neste gang dere møtes?
8. Hvordan kan de andre hjelpe deg å gjennomføre det du har satt deg fore?
9. Be for hverandres nye steg og vekst.
10. Les bekjennelsen i kapittel 12 høyt sammen



Takk til:

Familien min for godkjenning av familiehistorier, korrekturlesning og oppmuntring i prosessen.

Normisjon region Hordaland for gode innspill, og vilje og evne til å få boken distribuert videre.

Alle dere som ikke er nevnt i denne boken, men som gjennom livet har møtt meg med en raushet slik at jeg kunne se Guds smil og erfare hans godhet.

Anbefalt litteratur:

Randy Alcorn: Money, possessions and eternity © Tyndale house publishers 1989.

Mike Breen og Steve Cockram: Å bygge en disippelkultur ©2010 Hermon forlag

Alan Hirsch: The forgotten ways © 2006, 2016 Alan Hirsch. Brazos Press

David Platt: Radikal ©2011 Lunde forlag

Anders Torvill Bjorvand: Bygge Guds rike ©Luther forlag 2014

- ¹ Randy Alcorn: Money, possessions and eternity
- ² Matteusevangeliet 7.24-27
- ³ Matteusevangeliet 28.18-20
- ⁴ <https://www.youtube.com/watch?v=8pUANrVWUkk>
- ⁵ NIV- oversettelsen
- ⁶ Alan Hirsch. <http://www.vergenetwork.org/2010/10/10/alan-hirsch-the-dna-of-gospel-movements-videos>
- ⁷ Randy Alcorn: «Money, possessions and eternity» s.182
- ⁸ se innledning
- ⁹ Emma side...kapittel 5
- ¹⁰ Korsets seier 21.juli 2015
- ¹¹ Matteus 6.27
- ¹² Rom.12.8 «den som gir av sitt eget, skal gjøre det uten baktanker»
- ¹³ Markusevangeliet 10.51
- ¹⁴ For mer utfyllende beskrivelse, se «Hope for justice» sin nettside: <http://hopeforjustice.org/no>
- ¹⁵ I følge Statisk sentralbyrå: 100 kr i 1965 er over 1000 kroner i 2017.
- ¹⁶ Hebreerbrevet 2.10, 12.2
- ¹⁷ Kapittel 1: Alt hører Herren til
- ¹⁸ betyr forsakelse av verdslige eller sanselige gleder ved avholdenhet fra mat, nytelsesmidler, søvn, seksuell aktivitet og lignende
- ¹⁹ Johannesevangeliet 1.14
- ²⁰ Fil.4.12
- ²¹ Matteusevangeliet 12.34
- ²² Salme 100.5: Hans trofasthet varer fra slekt til slekt.
- ²³ Jesus people USA, <http://jpusa.org> og https://www.youtube.com/watch?time_continue=318&v=AwKPU9I-i3M